

DESIRE®

A man with dark hair and a light beard, wearing a dark suit and white shirt, looks intensely at the camera. A woman with dark hair, wearing a purple dress and large diamond earrings, leans in and kisses him on the cheek. The background is dark and moody.

Stacey Kennedyová
Diamantová aféra

STACEY KENNEDYOVÁ

DIAMANTOVÁ AFÉRA

PŘEKLAD

JANA HORÁČKOVÁ-BUDKOVÁ

Milá čtenářko,

jsem rád, že Vás mé příběhy baví. Baví i nás v redakci, kde je pro Vás připravujeme. Vždyť se to jistě stalo i Vám, že jste od někoho slyšela vyprávět o nečekaném seznámení, o osudové události či o naprosto nepředpokladatelném vývoji událostí, které sám vypravěč komentoval slovy: no je to k nevíře, jako by to byla červená knihovna... Ale to jen dokazuje, že přestože se nad některými příběhy nakonec usmějeme, pokýváme hlavou a usoudíme, že je to pohádka, přesto se takové věci dějí. I v reálném životě, v každém věku, i ve velmi složitých životních situacích nás může potkat a také potkává láska.

Jsem rád, že si o tom můžeme číst a že to i můžeme zažívat.

S láskou

Váš Harlequin

Stacey Kennedyová

DIAMANTOVÁ AFÉRA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
The Trouble with an Heir

První vydání:
Harlequin Enterprises ULC, 2023

Překlad:
Jana Horáčková-Budková

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyťhová

© 2023 by Harlequin Enterprises ULC
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2026
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, živými či zesnulými, je čistě náhodná.

Aniž by byla jakkoli omezena výlučná práva autora, spoluautora a vydavatele, je jakékoli neautorizované využití této publikace k trénování generativních technologií umělé inteligence (AI) výslovně zakázáno. Společnost HarperCollins rovněž uplatňuje svá práva podle čl. 4 odst. 3 směrnice o jednotném digitálním trhu 2019/790 a výslovně vylučuje tuto publikaci z výjimky pro těžbu textů a dat.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A. Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa
info@harpercollins.pl
www.harpercollins.pl
www.harpercollins.cz

ISBN: 978-83-291-3031-8 (EPUB)
ISBN: 978-83-291-3032-5 (MOBI)
ISBN: 978-83-291-3033-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Marcus Winters vstoupil do Texaského dobytkařského klubu, přízemní budovy z tmavého kamene a dřeva postavené kolem roku 1910. Původně směli být členy pouze muži, ale to už je minulost. Podpatky mu duněly na dřevěné podlaze, zapínal si sako a rázně kráčel chodbou kolem loveckých trofejí a historických artefaktů vyvěšených na dřevem obložených stěnách.

Marcus si vybavil časy, kdy byl klub spíše uzavřeným pánským spolkem. Před několika lety však prošel rekonstrukcí a vstoupil do moderní doby s jasnějšími barvami, větším množstvím světla proudícího skrze vysoká okna a vyššími stropy.

Jakmile vešel do hlavního sálu, spatřil svou budoucí švagrovou a majitelku firmy MaggieInk, Maggie Del Riovou, jak s personálem probírá podrobnosti své nadcházející zásnubní oslavy.

Z Maggie vyzařovala neobvyklá elegance a půvab. Měla dlouhé, lesklé černé vlasy a úchvatné tmavě hnědé oči. Jeho bratr Jericho si našel krásnou partnerku.

Marcus se na okamžik zastavil a znovu se snažil vstřebat realitu. Maggie Del Riová se brzy stane jeho *švagrovou*. Ještě před měsícem by nevsadil ani desetník na zásnuby mezi rodinami Wintersových a Del Riových.

Staletý spor mezi těmito rodinami byl stejně hluboký jako kořeny v Národním lese Davyho Crocketta. Spor započal v roce 1920, když Marcusova prababička Eliza Boudreauxová opustila Fernanda Del Ria u oltáře kvůli Marcusovu pradědečkovi Teddymu Wintersovi. Tehdy se jednalo o nevídaný skandál a hořkost z této potupy přetrvala až do chvíle, kdy byl Marcusův bratr Jericho spárován s Maggie Del Riovou v seznamovací aplikaci, což byla žhavá novinka mezi obyvateli Royalu v Texasu.

Marcus nejednou zpochybnil bratrovo duševní zdraví, jenže cesty lásky jsou nevyzpytatelné. Jericho požádal Maggie o ruku už po dvou týdnech a pevně trval na rozhodnutí oženit se s ženou z rodiny, jež byla po generace považována za úhlavního nepřítele. Jejich láska zkrátka vlastní silou uhasila léta planoucí oheň.

Přestože atmosféra byla stále poněkud napjatá, Marcus se rozhodl bratra v jeho volbě podpořit a nechat minulost ve jménu štěstí minulostí.

Bratr ho požádal, zda by mohl osobně dohlížet na přípravy zasnubní oslavy a on se rozhodl zajistit, že večírek konající se za tři dny, v každém ohledu předčí představy nastávajícího páru.

Jakmile zahlédl Jericha, o tři roky staršího bratra stojícího uprostřed místnosti, zamířil k němu. Bratr si s přísným výrazem prohlížel stůl nazdobený podle Marcusova návrhu, a Marcus se ušklíbl. Nečekal, že mu to starší bratr nějak usnadní.

Jericho, vycházející hvězda architektonického světa se svou ekologicky zaměřenou firmou RoyalGreen Architects LLS, se v kvalitě vyznal. A protože Marcus byl generálním ředitelem luxusní značky Fresh by Winters, bylo pro něj i jeho tým ctí ujmout se dekorativních prvků zasnubní oslavy.

Marcus si stoupl vedle Jericha a strčil si ruce do kapes kalhot. „Nemračíš se. To je dobré znamení.“

Jericho se zasmál. Podíval se stranou a hnědé oči, typický znak Wintersových, mu změkly, když si přejel rukou po svém typickém strništi. „Líbí se mi to.“

Marcus vděčně přikývl a zkoumal romanticky prostřený stůl s bílými ubrusy, růžovými a bílými růžemi a tmavou zelení, doplněný skleněnými a zlatými doplňky. Poslední týden neustále zvažoval návrhy, které mu předkládal jeho tým. Metodou vylučování procházeli podzimní katalog Fresh by Winters, dokud si nebyli jistí ohromujícím výsledkem. Základní myšlenkou byla Jane Austenová v moderním světě. „Jsem rád, že se ti to líbí,“ řekl bratrovi.

„Ještě jednou díky, že ses toho ujal,“ odvětil Jericho s upřímnou vděčností v hlase.

Marcus si odfrkl. „Není zač. Mrzelo by mě, kdybys mě o to nepožádal.“ Zároveň chápal, proč Jericho do plánování zapojil rodinu. Nepochyboval, že se on i Maggie snaží, aby se obě rodiny cítily součástí dění, v naději, že se podaří urovnat starý spor.

Jericho se usmál a položil Marcusovi ruku na rameno. „Promluvím s Maggie a zjistím, jestli nebude chtít něco upravit.“

„Samozřejmě,“ odpověděl Marcus a krotil napětí v hlase. Stále doufal, že se večírek obejde bez jakéhokoli násilí. Jeho bratr byl zapřisáhlým ochráncem svých nejbližších přátel a rodiny a Marcus udělá vše pro to, aby nic nepokazilo jeho oslavu.

Jericho opět kývl a vydal ke své budoucí manželce, která se na něj usmívala se zářícíma očima. Marcus pocítil závistivé bodnutí. Jericho nebyl jediný, kdo se přihlásil do seznamovací aplikace. Marcus, čerstvý třicátník, zažíval nyní nespočet změn. Jednou z nich

bylo spojení s firmou, o níž by nikdy neuvažoval jako o svém partnerovi, a sice s rodinným výrobním podnikem Winters Industries.

Vždycky raději dělal věci po svém a byl první, kdo se před lety od rodinného byznysu odtrhl a zvolil si vlastní cestu.

Partnerství s rodinnou firmou mu však nyní poskytovalo prostředky k uvedení dostupnější verze jeho luxusní značky na trh a cílem bylo dostat špičkový nábytek, ložní prádlo, osvětlení a okenní dekorace do více domácností po celé zemi. Winters Industries to dokázaly zařídit.

Z kapsy se mu ozvalo cinknutí. Marcus sáhl po mobilu a vtom se z protější strany sálu ozval smyslný hlas: „Ano, mám zásadní výhrady, protože celkový dojem se tluč s menu, které jsem naplánovala.“

Zaujalo ho, že někdo považuje jeho práci za podřadnou, a pátravě se za hlasem podíval. Žena však stála schovaná za vysokou rostlinou a mluvila s Maggie a jeho bratrem.

Ten zastřený hlas pokračoval: „Ráda bych věděla, kdo vymyslel, že tahle kombinace materiálů a prvků je dobrý nápad, protože není. Je to příšerné.“

Odhodlaný obhájit svůj návrh obešel rostlinu, aby se té osobě postavil tváří v tvář, ale slova, která měl na jazyku, mu rázem uvázla na rtech. Tělo se mu okamžitě probudilo při pohledu na krásku stojící před ním. Smyslný hlas totiž patřil ještě smyslnější ženě s půvabnými křivkami.

Byla vysoká zhruba kolem sto osmdesáti centimetrů a měla nekonečně dlouhé nohy končící v černých lodičkách na vysokých podpatcích. Obličej jí rámovaly dlouhé kaštanové vlasy a při pohledu na půvabné plné rty se jeho myšlenky rychle stočily

neslušným směrem. Byly to však její oči, které mu doslova vyrazily dech. V těch hnědých očích doutnal čirý oheň. Oheň, který dráždil, fascinoval... *vzrušoval*.

Zjevně si uvědomila, že je poslouchá a zamrkala na něj. „Mohu vám s něčím pomoci, nebo odposloucháváte cizí hovory běžně?“

Maggie si zakryla ústa a ramena se jí roztrásla tičným smíchem.

Jericho se ani nepokoušel smích skrývat a rozesmál se na plné kolo.

Marcus přimhouřil oči a upřel na ni pohled. „Marcus Winters,“ představil se a natáhl k ní ruku, zvědavý, *kdo je ona*. „To já stojím za tím návrhem.“

Každý, koho kdy potkal, by se rozpaký začervenal. Dost možná by pod jeho tvrdým pohledem sklopil zrak.

Žena stojící proti němu byla ovšem z jiného těsta. Zvedla bradu a pevně mu stiskla ruku. „Jessica Drummondová, šéfkuchařka a žena, které se váš návrh nelíbí.“

Maggie vyprskla smíchy. „I tohle je způsob, jak se seznámit.“ Podívala se z jednoho na druhého a pak zvedla ruce v gestu kapitulace. „Já se do toho rozhodně plést nebudu. Oba máte skvělé nápady. Nemožu se dočkat, co z toho vzejde.“

Jericho souhlasně přikývl. „Souhlasím s Maggie. Budu se od toho raději držet dál.“ Odkráčel se svou snoubenkou pryč a za nimi se nesl smích.

Zrádce.

Marcus nedokázal odtrhnout pohled od ženy, která ho vyzývala pohledem. Přísahal by, že podle toho, jak se k němu chovala, i ona patřila k rodině Del Rioových, ovšem její příjmení hovořilo jinak.

Vzduch kolem by se dal krájet. Marcus nadzvedl obočí. „Co přesně se vám na mém návrhu nelíbí, slečno Drummondová?“

„Víte, pane Wintersi, především to, že jste vůbec nevzal v potaz moje menu,“ odpověděla a přimhouřila oči.

„Nepovažoval jsem za důležité do toho mísit jídlo,“ prohlásil pevně.

Ušklíbla se a zkrřížila ruce na prsou. „Samozřejmě že ne, a to byla vaše první chyba.“

Ať už byla jakkoli přitažlivá, zamračil se na ni. „Designové prvky jsou dotažené do detailu. Tenhle nápad nevznikl za jeden den, slečno Drummondová. Můj tým a já jsme na tom pracovali celý týden. Maggie je spokojená. Jericho je spokojený, tak se tomu návrhu přizpůsobte.“

Zřejmě řekl něco špatně. Oči se jí proměnily v úzké štěrby. „Marcus Winters,“ pronesla pomalu. „Generální ředitel Fresh by Winters, že?“

„Přesně tak,“ odpověděl ostře, aby zdůraznil své stanovisko. „Nevybudoval jsem multimilionovou firmu od nuly tím, že bych vymýšlel –“ utvořil prsty gesto pro uvozovky, „– přišerné nápady.“

„Gratuluju,“ opáčila. „Nerada vám to kazím, ale přesně tohle to je.“ Ukázala na nazdobený stůl. „Je to, jako bych vešla do IKEA do jedné z jejich jídelen. Ano, je to hezké, ovšem celkový dojem je plochý, protože vůbec nebere v úvahu, že vytváříte *atmosféru*. Pokud se atmosféra místa neshoduje s atmosférou jídla, co vám vlastně zůstane?“

Mračil se stále víc. „Vy jste právě přirovnala mou značku k IKEA?“

„Já mám IKEA ráda. Nabízí skvělé produkty za rozumnou cenu,“ pronesla. „A dostávám se k tomu,

že to, co tady máte, bude jen průměrná zásnubní oslava, o níž za čas nikdo nepromluví.“

Pomalů zavrtěl hlavou. „Snažíte se mi naznačit, že moje firma je vlastně průměrná, drahá značka, a dokonce méně přitažlivá než obchod s nábytkem, který si lidé musí sestavit sami?“

Pokrčila rameny. „Jídlo je zážitek. Je to cesta. Od začátku až do konce. Naplánovala jsem úplně všechno od předkrmu přes víno až po hlavní chod. Každá z těch věcí je výjimečná. A vy jste si ničeho z toho ani nevšiml.“

Pozvedl obočí. „Nemyslel jsem si, že musím brát v úvahu někoho jiného než vlastní představu večírku.“

Pevně mu hleděla do očí a pak se ušklíbla. „Chápu, že jste zvyklý prosazovat si své, ale menu a vaše nápady se prostě neslučují. Vy se díky vašemu jménu nemusíte starat o to, jak vás vnímá okolí. Ale pro mě je vlastní jméno, stejně jako moje práce, výsostně důležité. A proto se odmítám dívat na to, jak se tahle oslava potápí kvůli vaší krátkozrakosti.“

Marcus nedokázal najít slova. Nebyl schopný se rozhodnout, jestli je ohromený, nebo má vztek.

Znovu si ji dlouze prohlédl a přehodnocoval situaci. Na prstech jedné ruky by spočítal ty, kteří se mu kdy postavili. Lidi, jež neoslnily peníze jeho rodiny a kteří se jím nenechali zastrašit ani okouzlit. Všichni do jednoho byli členy jeho rodiny.

Kdo byla Jessica Drummondová?

Zkřížil ruce na prsou a zvažoval možnosti. Na jednu stranu chtěl její názory odmítnout kvůli odporu, který kladla. Na druhou stranu nemohl popřít vzájemné jiskření. Bylo nesmírně příjemné a on nebyl proti si trochu pohrát.

Během let randil spíš nezávazně, jenže nyní se přihlásil do seznamovací aplikace v naději, že potká ženu, která mu obrátí svět vzhůru nohama. Tak, jako Maggie obrátila život Jerichovi. Aplikace mu bohužel zatím nikoho nenavrhl.

Možná ji vůbec nepotřeboval.

Žena stojící před ním ho peskovala tak, jak to nezažil od dětství, a to ho nutilo zbystřit. Ta žena ho přitahovala a svým pohledem mu brala dech. Ano, byla přesně jeho typ, ale bylo v tom ještě něco víc.

Nechtěl vedle sebe ženu, která by s ním ve všem souhlasila. Toužil po partnerce, která by ho vyzývala.

Rád by se o ní dozvěděl víc, a tak navrhl: „Pokud se vám to, co jsem vytvořil, nelíbí, máte čas do zítřejšího rána, abyste mi ukázala vaše nápady.“

Oči se jí rozšířily, ale rychle nabyla klidu. „Vy jste ochotný změnit vizi celé oslavy?“

„Ne,“ opravil ji. „Ovšem pokud máte návrhy, jak večírek vylepšit, můžeme najít způsob, jak je zapracovat.“

Zaváhala a v očích se jí překvapeně zablýsklo. „Dobře,“ odvětila po chvíli, zhluboka vydechla a uvolnila ramena. „Pokud budete otevřený mým návrhům, nebudeme mít problém.“ S vzápětí ohnivě dodala: „Najala si mě rodina Del Riových a já mám v úmyslu postarat se o to, aby se o této oslavě mluvilo ještě roky.“

Marcus si nemohl pomoci. Udělal krok vpřed, přiblížil se k ní o něco víc a zkoušel hranice. „Na tom se shodneme.“

Ztěžka polkla, tváře jí lehce zrudověly a jejich pohledy se setkaly. Zkoumavě si ho prohlížela. Marcusův pohled sklouzl k jejím rtům. Z jejích úst teď nevyšla ani hláška.

Výborně. Nebyl jediný, komu dnes došla slova.

Nasadil úsměv, o němž tušil, že působí smyslně, a prohlásil: „Zastavte se zítra ve čtvrt na dvanáct v mém designovém studiu Fresh by Winters a projdeme si vaše nápady.“ Naklonil hlavu a zdvihl obočí. „Víte, kde to je?“

Odkašlala si, ale necouvla ani o píd. „Rohová budova v centru, že?“

„Přesně tak.“ Potřeboval lépe pochopit, co se mezi nimi děje, a natáhl k ní ruku. Když uchopila jeho dlaň štíhlými prsty, tiše dodal: „Těším se na zítřejší setkání.“

Olízla si rty a stisk jejich rukou byl o něco delší, než bylo nutné. „Zkuste být pro jednou otevřený jiným názorům, Marcusi.“

Ta poslední slova by ho za jiných okolností rozčílila, jenže nyní nedokázal bojovat s horkem, které ho zaplavilo, když zavrňela jeho jméno. Zatraceně, na téhle ženě bylo něco výjimečného.

Usmál se, když se otočila a odcházela, a s potěšením sledoval její zadeček v těsné sukni.

Zřejmě si chtěla hrát a on byl víc než ochotný se k ní přidat. Přál si zjistit, zda se z té ženy stane jeho nový nepřítel... nebo něco úplně jiného.

DRUHÁ KAPITOLA

Následující ráno stála Jessica v rustikální kuchyni a stříbrným poklopem zakrývala čtyři talíře se snídaní. Nachystala ricottové lívance se slaninou ochucenou javorovým sirupem, pečená rajčátka a rukolu – jídlo, na jaké by byl její oblíbený učitel z kulinářské akademie v Austinu hrdý.

Uchopila kouřící hrnek kávy, pomalu se napila a zadívala se oknem za dřezem ven. Byla ve svém domě na ranči patřícím jejímu bratrovi, Lyleovi. Slunce zářilo nad jezerem, kachny pluly po klidné vodě a ji při tom pohledu zahřálo u srdce.

Přesto nedokázala dostat z hlavy včerejší setkání s Marcusem. Myslela na něj v podstatě celou noc a spala neklidně. Tyto typy mužů dobře znala... byli tak okouzující, že ženám padaly kalhotky pokaždé, když se na ně usmáli. Možná právě proto se jeho šarmu odvážila postavit přímo čelem, místo aby si ho nevšímal, což obvykle dělávala.

Tu chybu si však uvědomila hned včera, jakmile otevřela ústa a slova jí z nich nekontrolovaně vylétla. *Marcus Winters*. Ve chvíli, kdy se jí představil, uvažovala, že by měla poněkud zmírnit tón hlasu poté, jak tvrdě se do něj pustila.

Marcus patřil k další významné rodině, která kromě Del Riových, měla v texaském městě

Royal obrovský vliv. Věděla, že je to generální ředitel a vzhledem k jeho postavení na něj neplatily zdvořilé úsměvy a jemná slova. Ona ho potřebovala přesvědčit, aby změnil názor a upravil původní návrh.

Měla pouze jednu šanci dokázat Wintersovým i Del Riovým, že coby nová šéfkuchařka stojí rozhodně za pozornost. Pokud k tomu, aby si udělala jméno, stačilo být milá na domýšlivého Marcuse, buď. Potřebovala ho za každou cenu získat na svou stranu. Pokud by se jí to podařilo, dostalo by se jí z jeho strany uznání a tím pádem dost možná i další pracovní kontakty.

Navíc jí ani v nejmenším nevadilo, že byl zatraceně pohledný... Okamžitě zahnila myšlenku na muže, jenž se jí vkrádal do mysli, a otočila se k bratrovi Lyleovi stojícímu za ní.

Mračil se a položil jí stejnou otázku, kterou jí kladl opakovaně už několik dní. „Jsi si jistá, že si toho nebereš moc?“

Jessica opatrně zvedla podnos a zářivě se na něj usmála. „Co se mi snažíš naznačit? Provozovat zážitkové podnikání, vařit pro hosty a zaskakovat za rodinnou kuchařku Del Riových na zásnubním večeříku, to se ti zdá moc?“

Lyle přimhouřil modré oči a vyslal k ní pátravý pohled. „Vtipné.“ Vzal jí podnos z rukou. „Myslím to vážně, Jess. Vždyť jsi na to sama.“

„Ale mám velké sny a s nimi jde ruku v ruce obrovská zodpovědnost.“ Usmála se.

Chtěla se tomu rozhovoru vyhnout, a tak prošla domem a zamířila ven. Její glampingový podnik Camp Up nikdy nebyl vyloženě snem, byl spíš cestou, jak snu dosáhnout. Financoval jí studium na